

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Sandi Crljen Ivančić, uz sudjelovanje zapisničarke Zrinke Pivac, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, izvanraspravno, 29. rujna 2021.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/20-02/125, URBROJ: 376-04-20-7 od 10. lipnja 2020.

Obrazloženje

1. Osporenom odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (dalje – tuženik), KLASA: UP/I-344-08/20-02/125, URBROJ: 376-04-20-7 od 10. lipnja 2020. odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora (dalje – tužitelja), s davateljem poštanskih usluga HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13 (dalje HP), u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj:

2. U pravodobno podnesenoj tužbi tužitelj ističe da je osporavana odluka donesena uz povredu upravnog postupka, uz pogrešno i nepotpuno iznošenje činjeničnog stanja, te uz pogrešnu primjenu materijalnog prava. Tuženik da opravdava nezakonito postupanje Hrvatske pošte (u nastavku: HP-a) koja obavlja necjelovitu poštansku uslugu prilikom druge dostave poštanskih pošiljaka i pritom krši odredbe članka 85. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09, dalje -. ZUP) koji izričito propisuje da HP treba obavijestiti primatelja pismena da nakon neuspjele prve dostave, određenog dana i sata bude na mjestu dostave (kućnoj adresi), radi preuzimanja pismena. Umjesto toga, da HP ispisi obavijesti o prispjeću pošiljke o tome da će se druga dostava obaviti „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“, (roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena nakon neuspjele prve dostave), pa je tako glede ove pravne stvari 14. siječnja 2020. tužitelju dostavila obavijest o prispjeću predmetne pošiljke (prijamnog broja HR), odnosno pismena po upravnom postupku kojeg je tužitelj zaprimio preuzevši ga osobno u poštanskom uredu HP-a, na adresi Hercegovačka br.1 u Splitu. Budući da pojam „određenog dana i sata“ koje propisuje zakon nikako ne znači isto što i pojam „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“ koje koristi HP, da je jasno da HP krši odredbu članka 85. stavka 2. ZUP-a i obavlja necjelovitu poštansku uslugu, jer se ona

usluga prilikom čijeg se obavljanja krše zakonske odredbe nikako ne može ocijeniti kao cjelovito obavljena usluga. Dalje navodi da je tuženik u pobijanoj odluci pokušavao manipulacijama i zamjenama teza reducirati pojam „poštanske usluge“ i svesti ga na ograničeni broj sastavnih dijelova (njih sedam) koje je HP nesporno obavila u ovoj pravnoj stvari, a što bi onda značilo da je (HP) obavila cjelovitu poštansku uslugu, čime bi zahtjev tužitelja morao biti odbijen kao neosnovan. Ističe da je paradoksalna činjenica da je tuženik jedino u predzadnjem ulomku druge stranice obrazloženja pobijane odluke točno naveo pojam „poštanske usluge“ kao one usluge koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama od strane HP-a, a naročito njihov prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, sve sukladno odredbi članka 2. stavka 1. toč. 21. Zakona o poštanskim uslugama. (ZPU-a). U svim ostalim korištenjima pojma „poštanska usluga“ tuženik da je namjerno izostavljao dio izreke koji se odnosi na „svako postupanje s poštanskim pošiljkama“ i poštansku uslugu poistovjećivao s prijom, usmjeravanjem, prijenosom i uručenjem, pošiljki, odnosno samo s ta četiri njena elementa, kojima je naknadno dodao još tri elementa: izdavanje pošiljatelju potvrde o primitku, uručenje pošiljke primatelju uz potpis i pisanu potvrdu, te vraćanje pošiljatelju ovjerene povratnice primatelja, što sve inače nije sporno da je HP obavila u ovoj pravnoj stvari. Međutim, tužitelj ističe jedan element poštanske usluge za kojeg tvrdi da ga HP nije obavila zakonito, a isti se odnosi na pogrešno ispisivanje Obavijesti o prispieću pošiljke i koji element poštanske usluge se ne nalazi na tuženikovom popisu od sedam elemenata koji navodno predstavljaju poštansku uslugu, ali se zato nalazi inkorporiran u odredbu članka 2. stavka 1. toč. 21. ZPU-a koji propisuje poštansku uslugu kao onu uslugu koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama, što znači da ista nije ograničena nekim određenim brojem elemenata. Dakle, tužitelj ističe da je i ispisivanje obavijesti o prispieću pošiljke također sastavni dio poštanske usluge, jer nezakonito, necjelovito i pogrešno ispisivanje obavijesti o prispieću pošiljki znači isto takvo nezakonito, necjelovito i pogrešno postupanje s pripadajućim poštanskim pošiljkama, sve sukladno odredbi članka 2. stavka 1. toč.21. ZPU-a. Nadalje u tužbi ističe da je tuženik zlorabio odredbu članka 85. stavka 5. ZUP-a koji propisuje da se dostava smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kad je pošiljka ostavljena u poštanski sandučić primatelja (tužitelja u ovoj pravnoj stvari) i to na način da je poistovjetio posebno uručenje pošiljke i (cjelokupnu) poštansku uslugu kad je u izreci pobijane odluke napisao da je tužitelj podnio prigovor HP-u zbog „necjelovito obavljene ugovorene usluge uručenja predmetne pošiljke“, a na četvrtoj stranici obrazloženja, pobijane odluke utvrdio kako je „ugovorna usluga uručenja predmetne pošiljke obavljena u cijelosti“, iz čega je došao do nezakonitog zaključka da je i poštanska usluga obavljena u cijelosti. Tužitelj pojašnjava da nije podnio prigovor HP-u zbog „necjelovito obavljene usluge uručenja“ nego zbog „necjelovito obavljene poštanske usluge“, te da su pojmovi „necjelovitog uručenja“ i „uručenja obavljenog u cijelosti“ pravne besmislice i izmišljotine tuženika, jer ako je primatelj pošiljke zaprimio pošiljku, onda je uručenje obavljeno, a ako ju nije zaprimio, onda uručenje jednostavno nije obavljeno - što znači da treća opcija ne postoji. Nadalje ističe da prema odredbi članka 54. stavka 1. ZPU-a, poštanska usluga može biti neobavljena ili može biti obavljena necjelovito, što korisniku poštanskih usluga (tužitelju u ovoj pravnoj stvari) može poslužiti kao pravni osnov za podnošenje prigovora HP-u, dok je prema članku 2. stavku 1. toč. 21. ZPU-a poštanska usluga ona usluga koja uključuje svako postupanje sa poštanskim pošiljkama, a naročito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje pošiljki. Slijedom navedenog da uručenje pošiljke ne može biti obavljeno necjelovito, dok poštanska usluga, kao puno širi pojam - itekako može (biti obavljena necjelovito). Poistovjećivanje usluge uručenja pošiljke i

cjelokupne (kompletne) poštanske usluge da predstavlja nezakonito postupanje tuženika, jer je iz članka 2. stavka 1. toč.21. ZPU-a razvidno da je uručenje pošiljke samo jedan od segmenata poštanske usluge, te da obavljanje usluge uručjenja pošiljke (u cijelosti, kako to navodi tuženik) nikako ne podrazumijeva i da je poštanska usluga obavljena u cijelosti. Osim toga ističe da postoje još dva bitna razloga zašto članak 85. stavak 5. ZUP-a, na kojem inzistira tuženik nije odlučan za razrješenje ove pravne stvari, koja se odnosi na kršenje članka 85. stavka 2. ZUP-a. Prvi razlog da je taj što se ZUP ne može primjenjivati selektivno. Pri tom činjenica da je predmetna pošiljka u konačnici isporučena tužitelju (što nikad nije ni bilo sporno) ne znači da se pritom (uručenju) može kršiti odredba članka 85. stavka 2. ZUP-a, budući da se uručjenjem pošiljke ne može poništiti nesporno kršenje zakonskih propisa (članak 85. stavak 2. ZUP-a). Drugi razlog zbog kojeg članak 85. stavak 5. ZUP-a, na kojem inzistira tuženik nije odlučan za razrješenje ove pravne stvari jest taj što u ovoj pravnoj stvari ne postoji dan uručjenja kad je predmetna pošiljka ostavljena u poštanski sandučić tužitelja, kakvim ga propisuje odredba članka 85. stavka 5. ZUP-a nego je predmetnu pošiljku tužitelj preuzeo osobno u poštanskom uredu HP-a u Splitu. Nadalje tužitelj ističe da je tuženik samovoljno i nezakonito uspostavio tzv. „praksu koja dopušta okvirno provođenje zakona", pa je tako zakonski pojam „određenog dana i sata" iz članka 85. stavka 2. ZUP-a postao okvirno-zakonski pojam „dan nakon isteka roka, u prijepodnevnim satima", a sve to zbog tzv. „prirode organizacije poštanskog posla na terenu na kojeg utječu nepredvidljive okolnosti". Nadalje, tužitelj ukazuje i na postojanje dvostrukih mjerila tuženika, jer dok u ovoj pravnoj stvari tuženik tvrdi da je HP obavila cjelovitu poštansku uslugu iako je na obavijesti o prispjeću pošiljke napisala da će dostavu pošiljke obaviti nakon isteka roka od pet radnih dana do kada ju je tužitelj mogao preuzeti u poštanskom uredu i to u tzv. „prijepodnevnim satima", tuženik svoje pošiljke upućene tužitelju više uopće ne dostavlja preko HP-a nego preko vlastite kurirske službe, pritom poštujući u potpunosti odredbe članka 85. stavka 2. ZUP-a.

3. Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo kako smatra da je tužba neosnovana te je, u bitnom naveo, kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a, kao i da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavak 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju da je na temelju spisu priložene dokumentacije, utvrdio kako je HP u odnosu na rješavanje pri govora/pritužbe postupila sukladno odredbi članka 54. ZPU i odredbi članka 85. ZUP-a. ovo iz razloga jer je upravnom postupku koji se vodio pred tuženikom nesporno utvrđeno kako je HP za pošiljku broj [ ] prvi pokušaj dostave izvršila 14. siječnja 2020., a obzirom da tužitelj nije zatecen na adresi istom da je ostavljena Obavijest o prispjeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem se ista može preuzeti te podatak o drugom pokušaju dostave nakon isteka roka za preuzimanje koji traje pet dana i to u prijepodnevnim satima, te da je tužitelj, sukladno podacima iz zaprimljene obavijesti predmetnu pošiljku preuzeo u prostorijama zainteresirane osobe, 17. siječnja 2020. Imajući u vidu, da je predmetna pošiljka u naravi sudsko pismo, uredno uručena tužitelju na način da su u postupku dostave od strane zainteresirane osobe, izvršeni svi sastavni dijelovi predmetne poštanske usluge, iz svega da proizlazi kako je zainteresirana osoba postupila u skladu s odredbama ZPU-a, ZUP-a i Općih uvjeta te je tuženik zaključio kako, u konkretnom slučaju, nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja. U odnosu na navode tužitelja kako članak 85. stavak 5. ZUP-a nije odlučan za rješavanje ove upravne stvari, obzirom da u konkretnom slučaju

ne postoji dan uručenja kakvim ga propisuje članak 85. stavak 5. ZUP-a, budući je tužitelj preuzeo predmetnu pošiljku u poštanskom uredu osobno, tuženik ističe, kako je člankom 85. stavak 2. ZUP-a propisana mogućnost da u slučaju kada se naslovljena osoba ne zatekne na mjestu dostave da ista može sama podići pismeno na naznačenom mjestu do trenutka druge dostave. Dodatno se napominje, kako je člankom 2. stavak 1. točka 33. ZPU-a uručenje poštanskih pošiljki definirano kao uručenje primatelju ili drugoj ovlaštenoj osobi na adresi primatelja, ubacivanjem u kućni kovčežić ili u poslovnoj prostoriji davatelja poštanskih usluga. Imajući u vidu navedeno, da proizlazi neosnovanost tužiteljevih navoda da u konkretnom slučaju ne postoji dan uručenja, budući je predmetna poštanska pošiljka, sukladno zakonskoj mogućnosti koja je popisana odredbom članka 85. stavak 2. ZUP-a uručena tužitelju, na način da je ista preuzeta u poslovnim prostorijama davatelja poštanskih usluga sukladno podacima iz ostavljene obavijesti o prispijeću pošiljke te se tim činom, danom uručenja predmetne pošiljke tužitelju, osobna dostava sukladno članku 85. stavak 5. ZUP-a smatra obavljenom. U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na dostavu odluka tuženika, putem vlastite dostavne službe, ističe se kako je u konkretnom slučaju odlučeno da se izvrši postupak samodostave, koja se prema odredbama članka 2. stavak 1. točka 21. ZPU-a ne smatra poštanskom uslugom zbog čega ista nije niti usporediva sa standardnom poštanskom uslugom. Dodatno se naglašava, kako je tuženik, navedeni postupak samodostave u konkretnom slučaju izvršio isključivo vodeći se načelom ekonomičnosti, sve kako bi smanjio troškove dostave. Naime, tuženik je od strane tužitelja zaprimio preko dvjesto (gotovo istovjetnih) zahtjeva, što u konačnici iziskuje veći broj postupaka dostave, osim toga u konkretnom slučaju uzete su u obzir i postojeće okolnosti do kojih je došlo zbog epidemije bolesti Covida-19, a također su uzeti u obzir i sami zahtjevi tužitelja, iz kojih je bilo razvidno da je za tužitelja od iznimne važnosti i značaja navođenje preciznih podataka koji se odnose na postupak druge dostave. Slijedom svega navedenog, tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita pa stoga predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Na temelju odredbe članka 36. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17- dalje: ZUS-a sud je odluku u ovoj pravnoj stvari donio bez održavanja rasprave smatrajući da tužitelj tužbom osporava samo primjenu materijalnog prava, pri čemu su činjenice u postupku nesporno utvrđene. Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora, pri čemu stranke nisu niti imale drugih dokaznih prijedloga.

5. Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj je sud utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

6. Odredbom članka 54. stavka 1. ZPU-a, propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prienos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

7. Odredbom članka 55. stavka 1. ZPU-a, propisano je da u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva

za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

8. Iz podataka spisa razvidno je da je tuženik, 24. travnja 2020. zaprimio zahtjev tužitelja za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga HP-om, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke, broj: _____ u skladu s odredbama članka 55. ZPU-a. Nadalje je razvidno da tužitelj, u svom zahtjevu u bitnom ističe kako je u konkretnom slučaju spor nastao zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge prilikom druge dostave pismovne pošiljke, kao i da je tužitelj prošao postupak rješavanja prigovora pri davatelju usluge u skladu s odredbom članka 54. ZPU-a.

9. Iz dostavljenog očitovanja HP-a i preslike dokumentacije u spisu proizlazi da je tužitelju HP za pošiljku broj _____ prvi pokušaj dostave izvršila 14. siječnja 2020., a obzirom da tužitelj nije zatečen na adresi, da mu je ostavljena Obavijest o prispjeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem se ista može preuzeti te podatak o drugom pokušaju dostave nakon isteka roka za preuzimanje koji traje pet dana i to u prijepodnevnim satima, nakon proteka navedenog roka, te da je predmetna pošiljka preuzeta u poštanskom uredu 21000 Split, sukladno uputi na ostavljenoj obavijesti o prispjeću pošiljke 17. siječnja 2020.

10. Navedene činjenice među strankama nisu niti sporne.

11. Prema odredbi članka 85. stavka 5. ZUP-a dostava se smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kad je pismeno ostavljeno u poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismeno.

12. Upravo ova činjenica izvršenja dostave u skladu s odredbom članka 85. stavku 5. ZUP-a odlučna je za ocjenu osnovanosti zahtjeva tužitelja u postupku iz članka 55. ZPU-a, a time i za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva za poništenje odluke tuženika, odnosno ocjenu zakonitosti odluke tuženika.

13. Imajući u vidu sve naprijed navedeno, stav je i ovog suda da je tuženik u obrazloženju osporene odluke pravilno naveo da je HP postupila sukladno odredbi članka 85. ZUP-a i da je ugovorena usluga uručenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti, čime je ostvarena temeljna svrha dostave u upravnom postupku, a to je predaja pismena osobi kojoj je pismeno namijenjeno, odnosno da je ugovorena usluga uručenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti.

14. Slijedom navedenog, prema ocjeni suda, tuženik je sukladno utvrđenom činjeničnom stanju pravilno odbio zahtjev tužitelja za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga podnesenog zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge.

15. Prema ocjeni ovog suda, budući prigovori tužitelja nisu od utjecaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari niti je tužitelj svojim prigovorima doveo u sumnju zakonitost postupanja tuženika, ovaj sud smatra da je osporena odluka donesena u zakonito provedenom postupku, na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava, pa je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a trebalo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

16. Isto tako, po mišljenju ovog suda nisu ostvareni niti razlozi ništavosti osporenog rješenja iz članka 128. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09), na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

U Splitu, 29. rujna 2021.

SUTKINJA
Sanda Crljen Ivančić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude.

Za točnost otpravka ovlaštena službenica

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 05. 10. 2021. 09:53:24 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/47	376-08	
Uredžbeni broj	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-03	0	

d2778810